

РЕЧТА НА МАРК КАРНИ В ДАВОС И НАСТЪПЛЕНИЕТО НА КАТОЛИЧЕСКАТА ЦЪРКВА

Речта на канадския министър-председател Марк Карни на тазгодишния Световен икономически форум в Давос предизвика много коментари и бе сред най-широко отразяваните в световната преса. Независимо, че бе приета с възторг и дори бе обявена за историческа, струва си да се спрем на нея по-подробно заради някои несъстоятелности на мисълта на Карни. Едната такава е противоречивата критиката на международния ред, който е разрушен — според Карни, бързобратно от администрацията на американския президент Доналд Тръмп, който насилствено налагал интересите си на страни като Гренландия и Канада. Това е свързано с обявеното от Марк Карни желание за замяна на днешната “остаряла” и “изживяла времето си” световна система на отношения с *“нещо по-добро, по-силно и по-справедливо”*, както и с една негова зависимост — а именно тази създаденият във Ватикана през 2019 “Съвет за Приобщаващ капитализъм с участието на Ватикана”, който си поставя подобна цел — тази, да замени днешната капиталистическа система с друга, която е “по-приобщаваща”, “по-устойчива”, “по-силна”, “по-надеждна”, “по-справедлива” и “по-щадяща околната среда” (<https://www.vaticannews.va/bg/pope/news/2019-11/papa-inklusive-kapitalizam-spravedliva-ikonomicheska-sistema.html>). Карни е сред неговите учредители, както се вижда на следната снимка, на която стои до непосредствено до Лин де Ротшилд и папа Франциск.

Противоречията в речта на Карни са свързани преди всичко с демонизацията на днешния международен ред със заявлението, че е сведен до една нова, брутална реалност на неограничено геополитическо господство на Великите сили. Те *“използват икономическата интеграция като оръжие, митата – като лост за*

натиск, финансовата инфраструктура – като средство за принуда, а веригите за доставки – като уязвимости, които могат да бъдат експлоатирани”, твърди Карни, имайки предвид преди всичко САЩ, водени днес от тяхния президент Доналд Тръмп. Карни хвърля цялата вина върху него, засягащо не само остриите противоречия на САЩ с Канада по отношение на търговските въпроси и заявената решимост едната да стане част от другата. Това, заедно с намеренията за установяване на контрол над Гренландия, са само претекстът той да заяви, че основаният на правила стар световен ред вече не съществува и трябва да бъде заменен с нов, основанията за което, както ще видим обаче, са доста по-дълбоки.

INCLUSIVE CAPITALISM ▾ WHO WE ARE ▾

THE COUNCIL ANSWERS THE CHALLENGE BY POPE FRANCIS TO APPLY PRINCIPLES OF
MORALITY TO BUSINESS AND INVESTMENT PRACTICES

ORGANIZATIONS COMMIT TO CONCRETE ACTION TO CREATE A MORE EQUITABLE,
SUSTAINABLE AND TRUSTED ECONOMIC SYSTEM

Масово тази част от речта на Карни се определя от западните медии като момент на проблясък (moment of clarity), откровение и

честност, като се пропуска фактът, че всъщност международният ред е такъв, какъвто е, не от вчера, а от много десетилетия. Реално, той се явява естествено продължение на вече установеният от почти сто години насам ред на англо-американска доминация. Мимоходом Карни признава това с думите, че *“историята за международния ред, основан на правила, е частично невярна”*, както и че всъщност винаги *“най-силните са правели каквото си искат”*, *“търговските правила са се прилагали асиметрично”*, а също и, че *“международното право се е прилагало с различна строгост в зависимост от самоличността на обвиняемия или жертвата”*. Карни обаче пропуска да отбележи, че вината за всичко това съвсем не е на Тръмп, а на една цяла, дълга поредица от американски президенти като тези, които доведоха до заличаването от световната карта на цели древни държави като Ирак, Либия и Сирия, от което днес са заплашени и други като Украйна и Русия. Констатацията за скорошно разрушаване на международният ред е силно преувеличена и даже невярна, и се прави преднамерено от Карни *“заради промените във Вашингтон”* с единствената цел международният ред да бъде анатемосан, а цялата вина да бъде хвърлена върху Тръмп. Затова Карни не се притеснява да изпадне в противоречие, казвайки от една страна, че досегашният международен ред е стара, *“приятна фикция”*, *“донасъл благоденствие за всички”* и *“основан на правила”*, и едновременно с това, че неговата *“история е частично невярна”* и прилагана *“с различна строгост в зависимост от самоличността на обвиняемия или жертвата”*. По този начин излиза, че международният ред едновременно и добър и лош само и само да се *“изобличи” “възходът на твърдата сила”* на САЩ, сякаш той е от вчера.

Друга сериозна несъстоятелност в мисленето на Карни е обявяването на САЩ за едва ли не единствена Велика сила днес, с удобното пропускане на останалите като Великобритания, Франция и Германия. Последните с лека ръка са детронирани и сведени до *“средни сили”*, а Русия — до нищо! Китай е едва споменат, а за Русия няма и дума — сякаш не съществува! Последната присъства в схемата на Карни само като цел, която *“средните сили”*, като

членове на “Коалицията на желаещите”, член на която е и Канада, трябва да унищожат. Излиза, че тези, така наречени “средни сили” са в конфликт както с Русия, така и със САЩ, показващо, че не са никак “средни”, а нещо доста повече, щом могат да воюват на два фронта едновременно. Това е само още едно от противоречията в речта на Марк Карни в Давос, на което информационният мейнстрийм не обръща внимание.

Същината на речта на Карни обаче не е толкова в критиката, колкото в позитивната ѝ част, състояща се в обявлението на един нов международен ред. Това е този на “средните сили”, който трябва да бъде *“нещо по-добро, по-силно и по-справедливо”*! Явявайки се говорител на тези “средни” сили, които са потиснати от САЩ (и Китай), Карни патетично и със скрита емоция, без да чете от предварително написан текст, призовава към ново световно обединение в съответствие с *“тези наши ценности, като зачитането на човешките права, устойчивото развитие, солидарността, суверенитета и териториалната цялост на различните държави”*, сякаш тези ценности не са изповядвани и от САЩ, и даже измислени от тях. Неговата едновременно възхвала и демонизация на стария ред води до обявяването на този нов ред само на фона на старият с противоречивите два апела, отправени от трибуната в Давос:

1. *“Спрете да се позовавате на международен ред, основан на правила”;*
2. *“Вместо да чакаме възстановяването на стария ред, да създадем институции и споразумения, които функционират по описания начин”.*

Към всичко това трябва да добави най-важното — а именно зависимостта на Марк Карни от Съвета за Приобщаващ капитализъм с участието на Ватикана, създаден на 11 ноември 2019 от папа Франциск и една част от фамилията Ротшилд (<https://www.inclusivecapitalism.com/news-insights/accelerating-climate-progress/>). Той си поставя за цел замяната на досегашната форма на

капитализъм с нова, по-добра. От години този Съвет подлага на системна критика капитализма, обявявайки го за провален (failed) и несправедлив за масите. На тази основа той се обявява за ново движение, което трябва да възстанови доверието в капитализма (a movement to restore trust in capitalism), да го предефинира (a new movement to redefine capitalism as a force for good) или направо да създаде нов такъв, с помощта на непрекъснато нарастващият брой — вече над петстотин, глобални корпорации и фондации, които участват в него. Такива са Масъркард, Алианц, Сейлсфорс, Дюпон, фондациите Форд и Рокфелер, Мерк, Гардиън, Стейт Стийл Корпорейшън, “Юниливър”, “Джонсън и Джонсън”, “Нестле”, “Пепси”, “Бритиш петролиум”, “Моторола”, “Есте Лаудер”, Байер, Билип, AIG, Aiala Corporation, M&T Bank, Visa и много други. Общият им капитал е огромен — над 15 трилиона щатски долара и става още по-голям, ако се добави този на кръжащите в орбитата му финансови холдингови компании State Street Global Advisors, BlackRock, Vanguard, Amundi Asset Management, Schroders, Barings, JPMorgan Chase & Co. и др.

Целта е дефинирана от папа Фрациск като необходимост от спешно създаване на нова *„икономическа система, която е справедлива, надеждна и способна да реши най-сериозните проблеми, пред които е изправено човечеството и нашата планета“*. Вследствие трябва да се създаде един нов свят 1) Без бедност; 2) С добро здравно благополучие на хората; 3) Качествено образование; 4) Равенство на половете; 5) Сnižаване на неравенствата; 6) Достойнство и равенство; 7) Умения за бъдещето; 8) Устойчивост на околната среда и други подобни формулировки, които са записани в програмата на Съвета. В него водеща фигура е Марк Карни, представляващ интересите преди всичко на фамилията Ротшилд и по-специално тези на управителя към онзи момент на банката Rothshild & Sons Евелин де Ротшилд. Той първи замисля Коалицията за Приобщаващ капитализъм (без участието на Ватикана), обявена през 2014 в кметството на Лондонското сити по време на Конференцията за Приобщаващ капитализъм под егидата на холдинга на Евелин и Лин де Ротшилд, EL Rothschild. Тогава става

публична връзката му с Марк Карни, който малко преди този момент, през 2013, е станал управител на Банката на Англия със седалище в Лондонското сити. Преди това от 2008 до 2013 Карни е управител на Банката на Канада, като преходът от едната към другата банка става в навечерието именно на създаването на Коалицията за Приобщаващ капитализъм. Шест години по-късно тя прераства в Съвета за Приобщаващ капитализъм — вече с участието на Ватикана, а дотогава само “с участието на Карни”!

В рамките както на Коалицията, така и на Съвета Марк Карни съдейства за невероятното — “да се накара капитализмът да работи за всеки”. Както и за преодоляването на “днешните финансови неравенства чрез предоставянето по-добри икономически възможности на всички, независимо от техните социални, национални, расови и други различия”. Реално новият капитализъм обаче се явява скрита и засега спяща, незадействана алтернатива на днешната световна икономическа система. Той има характера на набиращ сила картел с потенциала един ден по зададена команда да консолидира и изолира всички останали икономически играчи с въвеждането на... санкции. Както на тях, така и на всички останали, които търгуват с тях. Това става ясно от

думите на Лин де Ротшилд, казани в телевизионно интервю:

“Като инвеститори ние трябва да застанем зад компаниите, които правят правилните неща за всички потребители. След като веднъж това стане, другите компании ще ги последват”.

Това напомня на проекта “Голям рестарт” на Клаус Шваб, в който е заложено рязкото намаляване на броя на икономическите субекти, бъдещата дейност само на големите компании, докато малките и средните отпадат. Това Шваб нарича преминаване към нов, подобен на Приобщаващия, вид капитализъм — този на т.нар. заинтересовани страни. Той реално обаче е един и същ с този, замислен от Съвета за приобщаващ капитализъм. Заданието на основаният в Рим Римски клуб от десетилетия е същото — а именно деиндустриализацията на Европа, която вече е в ход, или спадът на икономиката, което Римският клуб оправдава с промени в биосферата, която не можела да устои на технологичния натиск.

Всичко това обяснява речта на Марк Карни по време на споменатата конференция по Приобщаващ капитализъм през 2014 (<https://www.bis.org/review/r140528b.htm>, в която отправя критика към капитализма, наричайки го изключващ и ерозираш. Според него, той водел само до неравенства: междугенерационни, културни, социални, икономически и всякакви други. “Основната ми теза е, че точно както всяка революция изяжда децата си, така неконтролираният пазарен фундаментализъм може да погълне социалния капитал, необходим за дългосрочната динамика на самия капитализъм.” Според Карни, основният социален договор се разпада и затова трябва нов. Особено интересен е призивът за създаване на повече “чувство на системност”, отколкото на чувство за “себе си”, с което всъщност се има предвид не друга системност, а тази на задаващият се на хоризонта Съвет за Приобщаващ капитализъм на Ватикана.

Прави впечатление, че критиките на Карни на днешния международен ред са подобни на тези, отправени към капитализма, и двете от които той — по един наглед парадоксален начин, иска да премахне и замени с нови. Те напомнят и на тези на Чарз III, който е кръстникът на Приобщаващия капитализъм на Лин и Евелин де Ротшилд и Марк Карни с откриващата си реч на конференцията по Приобщаващ капитализъм през 2014 и неговата покрепа за него. Тогава той насърчава присъстващите в залата световни лидери като президента на САЩ Бил Клинтън да му повярват и подемат предложената, както казва той, „фундаментална трансформация на глобалния капитализъм“. По думите на Чарлз, той самият отдавна също замислял това.

Всичко това е в хармония с мислите на папа Франциск, който учредява Съвета за инклузивен капитализъм във Ватикана на 11 ноември 2019. Тогава той заявява, че “В свят, в който нивата на бедност в световен мащаб се увеличават и преобладава неравенството, е наложително да се стремим към справедлива икономическа система, способна да отговори на най-радикалните предизвикателства пред човечеството и планетата”. Кой знае защо, едва година по-късно, на 1 май 2020 г., Съветът е обявен от Лин де Ротшилд по телевизия CNBC със заявлението, че днешният капитализъм е променен “завинаги” от коронакризата. Това силно напомня на подобната агитация на Клаус Шваб по същото време, критиките му на „слабостите на капитализма“ и желанието да бъде заменен от нов. Той апелира и за преосмислянето на “нашия свят”, както го нарича, въобще с инициативата си за Голям рестарт (The Great Reset) през 2020 в разгара на ковидкризата заедно с Чарлз III. Те се обявяват за това, че “Сега е времето за ‘нулиране на света’” (<https://www.facebook.com/watch/?v=189569908956561&t=37>), което става в навечерието на поредната сесия на Световния икономически форум в Давос. Двамата отправят призив “за изграждане на по-екологичен, по-интелигентен и по-справедлив свят”, визуализирайки по един доста детински начин дори “копчето”,

което трябва да бъде натиснато, за да стане това. (<https://www.weforum.org/stories/2020/06/now-is-the-time-for-a-great-reset/>). Чарлз специално си представя планетата като пациент, на когото човешките дейности увреждат имунната система и му пречат да диша и процъфтява (<https://www.youtube.com/watch?v=hRPQqfwwuhU>). “За да я лекуваме, заявява Чарлз, трябва да възстановим баланса и да върнем природата в *центъра на кръга*.”

Както личи по всичко, “центърът на кръга” на Чарлз и “системността” на Марк Карни са едно и също нещо, видно на снимката, показана първа най-горе. Това е римският папа и неговият Съвет за Приобщаващ капитализъм, центриран във Ватикана. Неговата същност, което е интересното, е най-добре разгледана на страниците на един ватикански сайт — “Inside the Vatican” в статията със заглавие “Съветът за Приобщаващ капитализъм: Фарс или субстанция?” (<https://insidethevatican.com/magazine/the-council-for-inclusive-capitalism-charade-or-substance/>). Там Коалицията (на Ротшилд) и Съветът (на Ватикана) за Приобщаващ капитализъм са определени като “сестрински” или дори *“всъщност едно и също образувание, едното от които се използва само за работа с Ватикана. Уебсайтовете им са толкова преплетени, че без поглеждане на уебадреса понякога е трудно да се разбере, дали става въпрос за едното или другото.”* Макар и мимоходом, изразени са

съмнения за конспирация “от страна на онези, които контролират световната икономика” в иначе като цяло позитивната рамка на статията. Отново един ватикански сайт, “The Catholic Register” — водещият канадски източник на католически новини (Canada's leading source of Catholic news, since 1893) (<https://www.catholicregister.org/item/1623-the-catholic-or-the-davos-man>), най-добре разглежда връзката на Марк Карни със Съвета и католицизма като цяло. В статия със заглавие “Католикът или Давосецът” от 22 януари 2025 още в подзаглавието се казва, че той е човек както на католическата вяра, така и на глобалния елит. Отбелязва, че ходи на църква поне веднъж седмично и медитира, като последовател на бенедиктинския монах и директор на Световната общност за християнска медитация, Лорънс Фрийман. На второ място е засегната връзката му със Съвета, който в самото начало е наречен “една наднационална организация с нестопанска цел”. Подчертава се, което е интересното, че той е изцяло извън полезрението на светската преса, както и това, че участието на Карни в него не е споменато на неговата страница в Уикипедия, което е така и към този момент, за което си струва да се поразсъждава. Ето целият текст:

“... but there is one transnational non-profit organization with which Carney is involved that entirely escapes mention by the secular press, and even his Wiki page. It is an involvement that is potentially instructive to both the nature of his Catholicism and his understanding of the power of the market as a force of change.”

Последното изречение е ключовото в статията със заявлението, че участието на Карни в Съвета може да се счита за показателно “както за природата на неговия католицизъм, така и за разбирането му за силата на пазара като сила за промяна”. Преведено на обикновен език, това означава, че източникът на новокапиталистическо вдъхновение на Марк Карни всъщност е католически — обусловен от католическата кауза, а не толкова от някаква световна, или общочовешка кауза, както може да изглежда на пръв поглед. За това говори и неговата книга „Ценности: Изграждането на по-добър

свят за всички“, за която в статията се казва, че е написана под вдъхновението на самия папа. Преди да я разгледаме обаче, ще споменем участието на Карни в Съвета от самото му създаване, за което говори статията, както и една снимка, която някога била публикувана на уебсайта му, на която се виждало как е позициониран между Лин де Ротшилд и Брайън Мойнихан — главният изпълнителен директор на Bank of America. Тази снимка показвахме най-горе, а същото разположение на избоените лица може да се види и на следващата от същата учредителна среща във Ватикана през 2019 г.

Що се отнася до книгата на Карни от 2021 „Ценности: Изграждането на по-добър свят за всички“, за нея в статията се казва, че е написана по вдъхновението на папата. По време на среща на политици, бизнесмени, академици, лидери на синдикати и благотворители, събрани във Ватикана да обсъдят бъдещето на пазарната система, папа Франциск изненадващо (!) се присъединил към тях по време обяда (!), предизвайки ги да *„върнат пазара обратно в човечеството“*. Съвсем логично авторът на статията изчислява, че този момент трябва да е бил преди основаването на Съвета през 2019, но изненадващо не поглежда по-назад, за да види, че всъщност вдъхновението си за новия вид Приобщаващ капитализъм Карни получава не от папата, а далеч преди това от Евелин де Ротшилд, с когото този “капитализъм” е бил обсъждан още преди 2014. Със сигурност този момент е преди “наслагването на католически ценности, основани на писмото на папа Франциск от 2015 г. ‘Laudato Si’.”, за които авторът на статията си спомня добре.

Цялата тази заплетена, “католическа” тъкан на събитията, която се опитахме да разплетем, има много общо със счетената за историческа реч на Карни на форума в Давос и желанието му да създаде нов международен ред на “средните сили”. В призива му ключовата дума е “заедно”, отнасящо се за “средните сили” които трябва: “заедно да инвестират, за да бъдат по-устойчиви”, като никоя не трябва да се изолира в своя “собствена крепост”; да имат “общи правила, намаляващи разпокъсаността”, “общи стандарти,

намаляващи фрагментацията”, “общ положителен резултат”; “да действат *заедно*, защото ако не са на масата, са в менюто на Вашингтон”; да имат “истинско сътрудничество”, както и “гъста мрежа от *взаимовръзки* – в търговията, инвестициите, културата”, на която да се опират при “бъдещи предизвикателства и възможности”; “да се *обединят*, за да създадат трети път с реално влияние”; да действат “*заедно*, което е пътят на Канада, избран открито, уверено и отворено за всяка държава, готова да го извърви *заедно с нас*”; да действат “последователно в прилагането на *едни и същи стандарти*” и др.

Освен това, Карни решително настоява новата международна система *“да стане незабавен приоритет за всяко правителство”*, категорично заявявайки също: *“Старият ред няма да се върне. Не бива да го оплакваме. Носталгията не е стратегия”*, напомним за *“новата нормалност”* на Клаус Шваб, която радикално трябва да се отличава от старата, за която изцяло в тон с Карни Шваб твърди, че *“малко или много е останала зад нас”*. Шваб пита: *„Кога ще можем да се върнем към нормалния си живот? И отговаря: — Казано накратко – никога.”* За него може да се каже, че беше големият липсващ на тазгодишната сесия на Икономическия форум в Давос, след като през 2025 година бе отстранен от длъжност заради обвинения за финансови и етични нарушения в публикация на Wall Street Journal (оказали се по-късно несъстоятелни). Така той отпада завинаги от световната сцена, заедно с починалият също през 2025 пап Франциск и три години по-рано починалият Евелин де Ротшилд, към което само ще добавим здравословно не добре чувстващият се Чарлз III.

Всички тези личности са големите липсващи днес, но са заместени от други — като например, новият управител на форума в Давос и главен изпълнителен директор на BlackRock Лари Финк, и активният на много фронтове негов приятел Марк Карни, чиято международна дейност трябва да бъде разгледана през призмата на изповядваният (и медитираният от него) католицизъм и принадлежността му към структурите на налаганият по неведоми пътища днес Приобщаващ капитализъм. Съвсем оправдано, малцината, които му обръщат внимание, го разбират като оксиморон — *„корпоративен социализъм”*, *„комунистически капитализъм”*, както и като *„капитализъм с китайски характеристики”*. Подходящ е и терминът *“църковен капитализъм”*, създаден от Франциск, първият папа йезуит начело на Католическата църква в нейната история, с решаващата подкрепа и несъмнено експертиза на Марк Карни, който от своя страна е първият чужденец, който е управител на Банката на Англия. Тяхната линия ще бъде продължена от новия папа Лъв XIV, който веднага след избирането в словото си от 10 май 2025 даде да се

разбере, че ще следва всички реформи, започнати от Франциск. Включително и тази „да направи Католическата църква *приобщаваща*, внимателна към верните и такава, която се грижи за „най-малките и отхвърлените““. Въпросът е подробно разгледан в неговия първи апостолически призив „Dilexi Te“, отново откровено представен на един ватикански сайт — „Religion News“ (<https://religionnews.com/2025/11/17/pope-leos-embraces-the-radical-challenge-of-catholic-social-teaching/>). Там се казва, че по примера на Франциск Ватикана ще продължи да се осъжда *„диктатурата на икономика, която убива“*, както и ще отхвърля *„абсолютната автономия на пазара и финансовите спекулации“* с помощта на нов световен контрол. Такива *„несправедливи структури“*, както се изразява Лъв XIV, трябва да бъдат набеязани и *„премахнати чрез силата на доброто“*! Трябва да бъде постигната също и промяна на начина на мислене на земесените хора.

SIGNS OF THE TIMES

Pope Leo embraces the radical challenge of Catholic social teaching

(RNS) — Those who hoped an American pope would be more supportive of unregulated capitalism will be very disappointed in Leo.

В това писмо новият папа дава да се разбере, че ще продължи със замяната на сегашния капитализъм с нов, каквото е заключението, направено на този ватикански сайт:

“Тези, които са се надявали, че като американец папата ще подкрепя повече нерегулираният капитализъм, ще бъдат много разочаровани. Той не се страхува да прегърне католическото социално учение за грижата за работниците и бедните, а не толкова това за невидимата ръка на пазара. Няма да има връщане назад от позициите на предишните папи [Франциск], оспорващи статуквото, игнориращо нуждите на бедните. Той ще продължи да развива това учение, прилагайки го към нашето време.”

За нас, в крайна сметка, остава изненадата, че Католическата църква е така сериозно заета с икономиката, от която по задание трябва да страни, както и от световната политика, в която традиционно се намесва. Икономиката е нов елемент в нейната стратегия, на който Марк Карни служи под маската на загриженост за световния ред. Един Бог знае, до какво ще доведе всичко това, но добре е и ние да го разберем, преди да е станало късно.